

på kontrol af oplysninger, som han har afgivet til brug ved en andens skatteansættelse. Den foreslåede bestemmelse giver derhos — på tilsvarende måde som de svenske og norske bestemmelser — mulighed for i foretage gennemgang af skatteyderes regnskabsmateriale med henblik på sammenligning med forholdene for andre skatteydere med tilsvarende erhverv.

Til §§ 191—194.

Bestemmelserne i disse paragraffer træder i stedet for reglerne i kontrollovens § 8, idet man i forbindelse med de nedenfor omtalte ændringer og udvidelser af disse regler har foretaget en ændret og formentlig mere rationel gruppering af bestemmelserne.

Til § 191.

Bestemmelsen omhandler tilfælde, hvor oplysning til brug ved skatteligningen umiddelbart ifølge loven skal afgives *uden opfordring* fra myndighedernes side.

Med hensyn til bestemmelsen under a) om lønoplysninger bemærkes, at afgivelsen af disse oplysninger efter gældende lov, jfr. kontrollovens § 8, stk. 2, vel forudsætter en begæring fra myndighederne, men dette er forsåvidt en formalitet, som der udsendes begæring om sådanne oplysninger til alle, der myndighederne bekendt har beskæftiget lønnet medhjælp i deres virksomhed. Der ses imidlertid ikke at være nogen grund til, at sådanne oplysninger ikke afgives i tilfælde, hvor myndighederne ikke har kendskab til arbejdsforholdet.

Iøvrigt bemærkes angående bestemmelsen, at man har udvidet oplysningspligten til også at omfatte lønninger til privat medhjælp, idet det må anses for utvivlsomt, at sådanne lønbeløb, navnlig hvor det drejer sig om deltidsarbejde for gifte kvinder, meget ofte holdes udenfor selvangivelsen. De pågældende oplysninger vil iøvrigt også have betydning i relation til ligningen af *arbejdsgiverens* indkomst, navnlig hvor der bliver spørgsmål om at ansætte denne efter skøn.

Oplysningspligten omfatter, som det fremgår af bestemmelsen, også gaver og gratialer, der falder ind under § 129, stk. 1, nr. 14).

Når det yderligere i bestemmelsen fastslås, at oplysningspligten også omfatter beløb, der ydes som godtgørelse for udgifter, f. eks. til rejse eller repræsentation, ligger der heri intet nyt. Det samme antages i gældende praksis, hvilket også er helt naturligt, da det ofte vil stille sig tvivlsomt, om sådanne godtgørelser i virkeligheden ikke i en vis udstrækning indeholder en skattepligtig favør for

modtageren. Det synes imidlertid rigtigst som foreslået at optage en udtrykkelig bestemmelse om forholdet i loven.

Reglen om, at oplysning ikke skal gives, når summen af de i et år udbetalte beløb for den enkelte lønmodtagers vedkommende er under 100 kr., er ny og er naturligvis begrundet i praktiske hensyn.

Bestemmelsen om arbejdsgiverens — og eventuelt mellemmandens — bødeansvar er i overensstemmelse med kommissionsudkastet og martsforslaget udformet således, at den også rammer undladelse af at foretage de for oplysningspligtens opfyldelse fornødne notater om lønbeløbene.

Reglen under b) om oplysningspligt med hensyn til pensionsydelse er ny. En tilsvarende regel var foreslået i martsforslaget. Den danner et naturligt supplement til reglen om lønoplysninger.

Bestemmelsen under c) vedrørende honorarer for åndsværker og afgifter for udnyttelse af patenter m. m. er ny såvel i forhold til gældende ret som kommissionsudkastet og martsforslaget. Reglen synes velbegrundet, også fordi den vil være et væsentligt bidrag til en effektiv gennemførelse af den kildebeskatning, som udlændinge efter forslaget tænkes undergivet med hensyn til de i § 78, stk. 1, under 2. ommeldte indtægter.

Bestemmelsen under d) om renteforsikringer, der i en noget ændret skikkelse går igen fra martsforslaget, må forekomme rimelig, bl. a. når henses til den foreslåede oplysningspligt med hensyn til pensionsydelse.

Af hensyn til gennemførelsen af kapitalvindingsbeskatningen synes den under e) foreslåede oplysningspligt med hensyn til udbetaling af kapitalforsikringer og tilbagekøbsværdi af sådanne, kapitalpensioner og aflønningssummer for pensionsretigheder og ret til renteforsikringsydelse m. m. påkrævet. Kommissionsudkastet indeholdt en lignende bestemmelse.

Som berørt går forslaget ud på, at de i paragraffen omhandlede oplysninger skal afgives uden opfordring. Skal oplysningspligten i de omhandlede tilfælde få den betydning, som oplysningernes værdi for ligningen tilsiger, må det være givet, at oplysningspligten må være af generel karakter. Nogen begrænsning i oplysningspligtens omfang i henseende til de mindstebeløb, der skal oplyses, er, bortset fra lønoplysningerne, ikke foreskrevet i bestemmelsen, men som det fremgår af stk. 2, er det tanken, at der — i det omfang, hvori det skønnes foreneligt med oplysningspligtens betydning — af praktiske hensyn skal kunne fastsættes begrænsninger i så henseende, også forsåvidt angår de under b)—e) omhandlede oplysninger.